

bærer hen imod en folkeafstemning om dansk medlemskab af Den Økonomiske og Monetære Union. Men jeg har som sagt i dag fået bekræftet, at det ønsker regeringen ikke. Regeringen ønsker fortsat, at den danske valuta når som helst skal kunne udsættes for valutaspekulanternes pres osv. osv.

Til hr. Jacob Buksti vil jeg sige, at nu er det heldigvis sådan, at det er det talte ord, der gælder. Vi har jo hver især vores måde at lave manuskript på, og hvis hr. Buksti havde læst, hvad der stod i mit manuskript, ville han se, at der stod et ettal, et total, et tretal, et firetal, et femtal og et sekstal. Men det forbigik hr. Jacob Buksti, så der er noget galt med kvaliteten af hr. Jacob Bukstis uddannelse.

Jeg kan forstå, at efter Socialdemokratiets mening skal valgfrihed udelukkende omfatte velhavende danskere; men det er ikke Venstres politik. Efter Venstres opfattelse skal valgfriheden omfatte alle borgere, såvel borgere med tegnebogen i orden som borgere, der ikke har så meget at gøre godt med. For hr. Jacob Buksti er det en forudsætning, at man selv kan finansiere et ophold på et privathospital, men for Venstre er det en forudsætning, at man bliver behandlet, og at man i den sammenhæng kan benytte de private hospitaler som et supplement til det offentlige sundhedsvæsen.

Et andet eksempel jeg kunne give, er den fuldstændig vanvittige brandbeskatning, Socialdemokratiet jo er tilhænger af, når det handler om, at en arbejdsgiver finansierer et ophold på et privathospital for en medarbejder. Der beskatter Socialdemokratiet den udgift, arbejdsgiveren har haft, som en indtægt for lønmodtageren, og det er jo fuldstændig vanvittigt. Det er fuldstændig vanvittigt, at vi har et så stift system, der gør, at man bliver straffet, når ens arbejdsgiver vælger at finansiere et ophold på et privathospital, og det er også noget, vi i Venstre ønsker at få ændret. Vi vil ikke acceptere, at man på den måde brandbeskatter sygdom. Det ønsker vi at få ændret.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan høre, at vi skal til at værne os til nye slogans fra Venstres side. Nu er det den lille mand, der er på banen, og Venstre er den lille mands parti, og det må vi jo så prøve at værne os til – den lille mand, som bliver modtaget med ros af de unge løver i Venstre, som vil afskaffe folkepensionen og efterlønnen, og den

lille mand, som inviteres indenfor i minimalstaten, hvor han kan møde Peter Gæmelke og andre små mænd. Vi vænner os nok til det.

Må jeg sige til fru Ulla Tørnæs, at den lille mand, som også inviteres inden for på de private sygehuse, vil jo opdage, at det er det sted, hvor markedsmekanismen virker stærkest. Hverken Det Radikale Venstre eller Venstre har noget imod markedsmekanismen, men det skal ikke nødvendigvis være den lille mand, der altid udsættes for den. I et system, hvor der er knappe ressourcer – det tror jeg vi alle sammen ved, at der er i sygehusvæsenet – er det markedsmekanismen, der bestemmer prisen, og jeg vil godt se, hvordan den lille mand klarer sig i det system.

Hvis fru Ulla Tørnæs skulle have problemer med at gennemskue det, er der indtil flere økonomer i nærheden. Det kan godt være, de ikke alle sammen har været den normerede tid fuldt igennem, men prøv alligevel at spørge dem.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter at Folketinget var gået ind i den mødefri periode tilbage i juni, læste jeg flere interessante læserindlæg, som var indrykket i dagspressen fra fru Ulla Tørnæs' side, og som gik ud på, at det var for dårligt, at EU-debatten fuldstændig var forstummet efter den 28. maj og ikke stadig var livlig og rigtig god, som den burde være – også efter den 28. maj.

Jeg var fuldstændig enig i de betragtninger, fru Ulla Tørnæs gjorde sig om, at EU-debatten skal vare ved, også efter at vi har haft en folkeafstemning. Men så meget desto mere undrer det mig, at når jeg forsøger at få en dialog med fru Ulla Tørnæs her i Folketingssalen om netop EU ved den først givne lejlighed efter de indlæg, der har været i dagspressen, lader fru Ulla Tørnæs' signal tilbage til mig at være, at det vil fru Ulla Tørnæs ikke debattere. Det må være grunden til, at der overhovedet ikke var antydningen af svar fra fru Ulla Tørnæs' side på vort spørgsmål om, hvor kampen for nærhedsprincippet er blevet af.

Det, som Venstre i sin tid gik ud og fortalte var en stor gevinst ved Maastrichttraktaten – hvad er det blevet til? Vi har et regeringsoplæg på området, der er kommet til Folketingets Europaudvalg, men som desværre er meget pauvert. Jeg havde håbet, at Venstre ville benytte denne lejlighed til at sige, at Venstre i det mindste stadig ville kæmpe for det, selv om